

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 59.

Extraordinair Session.

22de Møde.

Onsdagen den 26de Septbr. Aften Kl. 7½.

(Fortf.)

U. Sags (fortf.): Jovrigt er det jo umuligt at betragte Bestemmelsen om Normalbudgettet eller overhovedet de finantstuelle Bestemmelser i dette Udkast; uden i Forbindelse med de andre. Jeg vil gjerne indrømme, at, dersom §§ 20, 22 og 45 ikke fandtes i Udkastet, saa vilde der være mindre Betænelighed ved at gaae ind paa den foreslaaede finantstuelle Ordning, men, naar man sammenholder de finantstuelle Bestemmelser med det hele Udkast, saa paastaar jeg, at det ikke forholder sig saaledes, at der i denne Henseende kun er en ubetydelig, eller, som den ærede Finantsminister siger, endogsaa aldeles ingen Forskjel mellem dette og Grundlovens Bestemmelser, men der er tværtimod en overordentlig betydelig Forskjel, og det troer jeg, at man, naar man vil være „ærlig, besindig og upartist“, ikke skal være istand til at modstige. Den ærede Minister siger endvidere, at der i den her omhandlede Henseende vel kan være vigtige Punkter, som ikke findes i Fællesforsatningen, og som man maa indrømme ere givne ved Grundloven, men at det desuagtet skal staae fast, at for en billig og rolig Betragtning er det, som er givet ved Fællesforsatningen, ikke mindre end hvad der er blevet givet ved Grundloven. Her komme vi igjen til den „billige“ og „rolige“ Betragtning, som jeg ikke veed, hvorledes jeg skal faae afgjort uden hos mig selv. Jeg har gjort mig den yderste Effort for roligt og billigt at betragte disse Forhold, men jeg fin-

der dem enten fulde af Fare eller af Iden Nytte. Det maa heller ikke lades ubemærket, at det forventede Rigsraad kun kommer sammen hvert andet Aar, medens den danske Rigsdag kommer sammen hvert Aar, og at det kan gjøre en overmaade stor Forskjel i Finantsbehandlingen. Den ærede Minister har paastaet, at § 54 skulde være langt mere betryggende end den Tilstand, hvorunder vi hidtil have levet; jeg vil ikke nægte, at der er skeet og maatte skee betydelige Overtskridelser af Finantsloven, men jeg troer, at, naar vi vare komne i en rolig og normal Tilstand, vare vi blevne fri for det Slags Krav, som Thinget saa ofte hørte fra de forhenværende forskellige Ministre, og Overtskridelserne vilde da have indskrænket sig til Ubetydeligheder, hvilket ogsaa var en Forventning, som navnlig blev næret af den tidligere Ordfører i Finantsagen, Professor Fenger, af hvilken Grund han ogsaa engang foreslog at nægte en extraordinair Sum, der blev forlangt; han anførte nemlig, at Budgettet maatte kunne affattes saaledes, at Overtskridelserne bleve rene Bagateller. Vi vide Alle, under hvilke Forhold og af hvilke Mænd de store Overtskridelser ere foretagne, og jeg holder mig forvisset om, at det Slags Overtskridelser under det nuværende Ministerium vilde finde Sted i en saa ubetydelig Grad, at de ikke ved Finantslovens Behandling vilde frembyde store Vanskeligheder. At det her foresattes som Noget, der er givet, at der i disse to Aars Tid skal kunne finde Overtskridelser Sted, forekommer mig at indeholde nogen Fare, og jeg troer ikke, der er den Nødvendighed derfor, som den ærede Minister har anført. Jeg er overhovedet slet ikke enig med ham i at see Sagen i det Lys, hvori han har